

Poul Schlüters tale ved Folketingets åbning

Taler

Poul Schlüter
Statsminister

Dato

6. oktober 1987

Sted

Christiansborg

Da Folketinget mødtes den 22. september, gav jeg en kort kommentar til valgresultatet og regeringsdannelsen efter valget. Jeg understregede, at der hviler et stort ansvar på de partier, der ser det som noget værdifuldt, at udviklingen her i landet ikke bliver dirigeret af partierne på de yderste fløje.

Det er et ansvar, som i lige høj grad må bæres af alle partier, der rækker ind til midten – firkloverpartierne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet.

Der er ingen af de partier, som alene kan udgøre et flertal. Der er heller ingen af de partier, som kan vende ryggen til arbejdet med at løse de store opgaver, vi er stillet over for. Gjorde de det, ville folketingsarbejdet blive lammet.

Det ville naturligvis være en ulykke, for vi står over for at skulle gøre en enormt krævende indsats for at styrke vore arbejdspladser, vinde med i den tekniske udvikling og skabe ligevægt på betalingsbalancen.

Derfor er der brug for et handlekraftigt Folketing, som kan fungere stabilt.

Regeringen og regeringspartierne vil målbevidst søge at formidle det bredest mulige samarbejde. Det Radikale Venstre har klart givet udtryk for den samme opfattelse.

Regering og Folketing skal – i et samarbejde med erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer – løse store og betydningsfulde opgaver i de kommende år. Vi skal standse gældsætningen til udlandet. Vi skal sørge for, at der fortsat skabes flere arbejdspladser, så vi kan modvirke tendensen til stigende arbejdsløshed. Og vi skal skabe grundlaget for, at vi efterhånden kan få skattetrykket i Danmark ned på et mere rimeligt niveau.

Skal vi virkeliggøre disse mål, vil det kræve en stærk og målbevidst indsats. Allerede det at undgå en stigning i skattetrykket og at undgå en mærkbar forøgelse af arbejdsløsheden er en betydelig opgave.

I de sidste fem år er der nået mange gode resultater. Dem skal vi bygge videre på. De er et godt udgangspunkt for, at vi kan få en god balance i dansk økonomi.

Der har været en stor fremgang i den private sektor. Vore virksomheder står nu med mange nye arbejdspladser, og der skal skabes endnu flere. Der er investeret i effektivisering og modernisering af vore arbejdspladser – og i omskoling og omstilling af arbejdskraften. Konkurrencesektoren er større, end den var for fem

år siden, og vi kan derfor magte mere.

Vi har fået skabt balance i de offentlige finanser.

Inflationen er lav, og renten er faldet mærkbart.

Men udviklingen i 1986 og 1987 har jo vist, at vi kun kan få ligevægt på betalingsbalancen og mere fremgang i produktion og beskæftigelse, hvis vi forstærker indsatsen for at forbedre de danske arbejdspladser konkurrenceevne. Derfor skal vi gennemføre initiativer, der kan styrke netop de arbejdspladser, der arbejder i skarp konkurrence med udlandet.

Vi skal skabe et mere teknologisk orienteret erhvervsklima her i vort land, og vi skal udnytte de muligheder, det fælles europæiske marked skaber – og vi skal presse på for at få liv i den indsats på teknologiområdet, som EF-pakken og Eureka åbner for.

Vi skal samtidig tilrettelægge den økonomiske politik sådan, at vi får en større privatopsparing. Vi er et af de lande i Europa, der har den laveste private opsparing, til trods for at vi også er et af de lande, hvor folk egentlig skulle have bedst råd til at spare op. Det må der rettes op på. Skattereform og kartoffel kur trækker givet i den rigtige retning. Vi kan se, det er begyndt at virke, og vi skal videre ad den vej.

Og så skal vi fastholde en stram offentlig udgiftspolitik. De offentlige udgifter må fortsat ikke stige. Vi ved, at der melder sig nye opgaver, som skal løses. Dem må vi så finde plads til gennem modernisering og rationalisering i den offentlige sektor – og gennem omprioriteringer.

Jeg må derfor advare stærkt imod, at der her i Folketinget bliver gennemført store, udgiftskrævende forslag, medmindre Folketinget samtidig gennemfører besparelser af et tilsvarende omfang på andre områder. Et højere skattetryk ville nemlig være det dårligst tænkelige grundlag for at sikre en forsvarlig udvikling i omkostningerne og dermed i konkurrenceevnen. Det ville ødelægge vore muligheder for at forbedre betalingsbalancen og for at få arbejdsløsheden ned på et lavere niveau.

Men vi skal se i øjnene, at konkurrenceevnen er forringet i løbet af det sidste års tid.

Regeringen har i de sidste fem år holdt en uændret valutakurs i forhold til vore valutapartnere i EF. Vi har i den periode oplevet kraftige udsving i dollarkursen og dermed også i en række andre valutaer. Men nettoresultatet af disse kursudsving er, at den danske krone i dag har omtrent samme værdi, som før vi begyndte med fastkurspolitikken.

Det er altså med andre ord ikke valutakurspolitikken, som har skabt problemerne med konkurrenceevnen [SIC]. Tværtimod, kan man sige, for tilliden til den danske krone er jo forudsætningen for, at vi kan holde renten nede og ad den vej styrke konkurrenceevnen.

Regeringen vil derfor videreføre fastkurspolitikken, og vi ønsker en udbygning af det europæiske valutasamarbejde, hvor et vigtigt nyt skridt netop er taget under det danske formandskab for EF.

Regeringen ønsker tillige, at Danmark deltager aktivt i udbygningen og effektiviseringen af de internationale kapitalmarkeder. Vi er derfor tilhængere af en fortsat liberalisering af kapitalbevægelserne.

Foringelserne af konkurrenceevnen skyldes især forhold her i vort eget land. Mens de danske lønstigninger i 1983, 1984 og 1985 klart var under udlandets, blev de til gengæld klart højere i løbet af 1986, bl.a. fordi den stærke økonomiske fremgang skabte flaskehalse på arbejdsmarkedet, og vi måtte på mange områder konstatere for høje lønstigninger.

Det var da positivt, at parterne på arbejdsmarkedet i foråret selv fandt en løsning på overenskomsterne. Regeringen vil respektere de indgåede aftaler. Men de oplysninger, vi nu har om lønudviklingen, viser, at lønstigningerne fortsat ligger over udlandets.

Derfor skal vi nu så hurtigt som muligt tilbage til den udvikling, vi kendte i 1984 og 1985. Dengang var lønstigningerne under udlandets, og vore konkurrenceerhverv havde en rimelig god indtjening. Derfor fik vi så også de mange investeringer i de nye arbejdspladser.

Den opgave kan vi kun løse i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Regeringen vil derfor som første fase straks fremsætte en række lovforslag til støtte for konkurrenceerhvervene. Vi foreslår, at eksportvirksomhederne får en betydelig likviditetslettelse ved forbedring af ordningen for eksportmoms, at der indføres skattefrihed for eksportfremmetilskud, at beskatningen for eksportmedarbejdere bliver lempet, og at allerede foretagne henlæggelser til investeringsfonde kan frigøres til eksportfremstød og til forskning og udvikling. Vi vil støtte forskning og udvikling ved at give 125 pct.'s fradrag for virksomheder, der deltager i særlige internationale forskningsprojekter. Vi foreslår fradrag for grundforskning og bedre afskrivningsregler for virksomhedernes investeringer i nye driftsmidler. I alt vil forslagene om disse skattelettelser give en omkostningslettelse på 2-3 mia. kr. Det svarer til en forbedring af konkurrenceevnen for eksporterhvervene – for det er jo dem, det gælder – svarende til 3-4 pct. af lønsummen.

Regeringen vil dernæst som anden fase fremsætte forslag til omlægning af arbejdsgivernes sociale bidrag, således at konkurrenceerhvervenes lønomkostninger reduceres med yderligere 5 pct.

Virksomheden af disse initiativer ville kun blive kortvarig, hvis lønstigninger så igen udhulede konkurrenceevnen. Derfor vil regeringen, inden forslaget fremsættes, indbyde arbejdsmarkedets parter til forhandlinger for i fællesskab at finde en holdbar løsning.

Vi ønsker en aftale med arbejdsmarkedets parter, der sikrer, at virksomhederne ved indgangen til anden del af den 4-årige overenskomstperiode i marts 1989 kan være fuldt ud konkurrencedygtige igen. Det kræver, at regeringens forslag til forbedring af konkurrenceevnen følges op med initiativer, så produktiviteten i erhvervene stiger og lønstigningerne holder sig under udlandets.

Vi vil indbyde arbejdsmarkedets parter til forhandling om disse emner allerede i november måned.

Det vil rejse store perspektiver, hvis vi så som tredje fase kan indgå en trepartsaftale, som i anden del af den 4-årige overenskomstperiode sikrer en yderligere forbedring af konkurrenceevnen og øger den private opsparing.

Regeringen er indstillet på at forhandle med arbejdsmarkedets parter om en pensionsopsparing for de grupper, som i dag er uden pensionsordninger, så vi kan undgå, at der opstår store forskelle i levevilkår blandt fremtidens pensionister.

Regeringen er også indstillet på at drøfte selve lønudviklingen i anden del af den 4-årige overenskomstperiode. Parterne har jo allerede aftalt en yderligere nedsættelse af arbejdstiden med fuld lønkompensation. Det vil belaste lønomkostningerne. Skal vi samtidig udbygge pensionsopsparingen, bliver der ikke plads til almindelige lønforhøjelser, når konkurrenceevnen skal forbedres.

Med en bedre konkurrenceevne og en højere opsparing kan det gøres muligt og forsvarligt at nedsætte skatterne. Regeringen er derfor parat til at indgå en forpligtende trepartsaftale gældende fra den 1. marts 1989, hvor beskudne lønstigninger og øget pensionsopsparing kombineres med skattnedsættelser. En trepartsaftale med dette indhold vil på en gang bidrage til at løse de økonomiske problemer og være den bedste garanti for økonomisk fremgang også for den enkelte lønmodtager.

Jeg håber derfor, der vil være forståelse hos arbejdsmarkedets parter for sådanne reelle trepartsforhandlinger.

Samtidig agter regeringen at føre en aktiv og fremadrettet erhvervs politik.

Regeringen ønsker en modernisering af afskrivningsreglerne. Der er behov for at forenkle og for at nyvurdere afskrivningsprincipperne i lyset af bl.a. den teknologiske udvikling. Regeringen vil tage initiativ til forhandlinger med skattereformparterne med henblik på at forenkle afskrivningsreglerne og gøre dem mere tidssvarende.

Vi vil stimulere produktudviklingen og den generelle teknologiske udvikling bl.a. ved, at der iværksættes et antal større forsknings- og industriprojekter mellem avancerede virksomheder og forskningsinstitutioner.

Vi stiler mod øget anvendelse af udviklingskontrakter på områder, hvor det offentlige afgiver store ordrer.

Vi forbereder den ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytter, der blev aftalt i forbindelse med skattereformen. Vi ønsker at lette formuebeskatningen af erhvervslivets produktionsapparat og at lempe skatte- og afgiftsreglerne ved generationsskifte.

Landbruget står i disse år i en vanskelig situation. Den fælles landbrugspolitik i EF er som følge af overskudsproduktion og budgetproblemer præget af prisfald og af produktionsbegrænsninger. Samtidig stilles der jo i stigende grad krav om betydelige miljøinvesteringer, om mere miljøvenlige produktionsmetoder og om mindre intensive produktionssystemer i husdyrbruget. Oven i alt dette kommer så tab som følge af den dårlige høst i år.

Vi drøfter i øjeblikket med landbruget foranstaltninger, der kan afbøde virkningerne af den dårlige høst for de hårdest ramte landmænd. Vi vil fremsætte forslag om kompensation for merudgifter som følge af vandmiljøplanen. Vi vil i EF arbejde for, at den fælles landbrugspolitik gøres mere markedsorienteret, samtidig med at der sikres landmændene en rimelig

indtjening.

Der er allerede afsat midler til at fremme landbrugets produktudvikling, udviklingen af økologisk landbrug og andre nicheproduktioner, nye produktionsmetoder, styrkelse af rådgivningstjenester og forskningen vedrørende produktkvalitet.

På samme måde vil vi i fiskeriet fremme den bedst mulige udnyttelse af råvarerne, afsætningen på særlig vanskelige markeder og afsætningen af nye produkter.

Der er behov for at se på ATPs og Lønmodtagernes Dyrtidsfonds rolle i erhvervslivet. Arbejdsministeren vil derfor nedsætte et udvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter med henblik på bl.a. at se på de to fondes placeringsregler.

Den aftale, vi har indgået med Det Radikale Venstre om regulering af energifgifterne, vil blive fulgt op straks i den nye folketingssamling. Tallene peger i denne omgang på, at energifgifterne nu skal nedsættes.

Den nulvækst i de offentlige udgifter, vi har arbejdet med siden 1982, er det absolut nødvendigt at fortsætte. Danmark er et af de industrisamfund, der forholdsmæssigt har den største offentlige sektor. Men de mange ressourcer, der

er til rådighed, skal vi bruge på en bedre måde, så borgerne får den bedst mulige service for pengene.

Effektivisering af den offentlige sektor gennem bedre ledelse, anvendelse af den moderne teknologi og bevidst arbejde med bedre service og hurtigere sagsbehandling er vigtige opgaver i den kommende tid. Samtidig bliver så de offentlige institutioner bedre og mere spændende arbejdspladser for de ansatte.

Gennem de senere års omfattende budgetreformer er der skabt grundlag for en bedre økonomistyring i staten. Det skal også følges op i den kommende tid.

Staten har gennem en årrække foretaget en vidtgående overførsel af opgaver til kommuner og amter. Vi er vel her gået videre end noget andet vestligt land. Gennem de senere års budgetreformer er der – især i staten – skabt mulighed for større økonomisk råderum i de enkelte styrelser og institutioner. Men vi skal videre endnu. Selvfølgelig må vi føre ud i de yderste led. Ikke mindst i kommuner og amter er der her en opgave med at få denne anden fase af decentraliseringen ført helt i igennem.

Regeringen ønsker at drøfte med kommuner og amtskommuner, hvorledes vi – uden at sætte udgifterne op – kan sikre, at den offentlige sektor kommer til at fungere bedst muligt som et moderne serviceorgan for befolkningen. Regeringen vil snarest indbyde de kommunale parter til et tæt samarbejde herom.

Regeringen venter, at kommunerne vil medvirke til et snævert samarbejde om retningslinjerne for de kommende års kommunale økonomi, således at kommunerne sikres et godt grundlag for en flerårig økonomisk planlægning.

For at nå disse mål vil regeringen bl.a. vurdere behovet for at foretage tilbundsgående justeringer af opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner.

Et væsentligt grundlag for samarbejdet med amtskommunerne vil blive det udvalgsarbejde, som regeringen på opfordring af amtskommunerne har iværksat om udgiftspres og styringsmuligheder i den amtskommunale økonomi.

På samme måde er regeringen parat til at gå ind i en åben dialog med primærkommunerne om, hvorledes staten kan bidrage med at fjerne de barrierer, som vanskeliggør kommunernes bestræbelser for at holde udgifterne i ro. Målet må være, at de kommunale udgifter – som de statslige – fastholdes på et uændret niveau i de kommende år. Med den udvikling, der forventes i kommunernes skattegrundlag, vil der herved blive mulighed for en moderat nedsættelse af kommuneskatterne.

I 1987 har vi sat skattereformen i værk. Den har givet os et bedre skattesystem, så der ikke foreløbig skulle være behov for meget omfattende ændringer i selve indkomstskattesystemet. Derimod kan der naturligvis blive brug for mindre justeringer i lyset af de erfaringer, vi efterhånden gør med det nye system.

Regeringen ønsker at styrke skatteydernes retssikkerhed. Skattelovgivningen er meget omfattende, og den er jo ikke så let at forstå. For regeringen er det magtpåliggende, at reglerne sætter hensynet til borgerne i centrum.

Derfor foreslår vi klagereglerne ændret, så skattesager kan afsluttes på væsentlig kortere tid, end tilfældet er i dag. Endvidere vil vi arbejde for at mindske usikkerheden omkring skønsmæssige værdiansættelser på skatteområdet. Desuden vil regeringen foreslå en styrkelse af det folkevalgte element i lignings- og klagesystemet. Endelig ønsker regeringen en væsentlig begrænsning af det offentliges mulighed for at indbringe tabte sager for domstolene.

Regeringen vil gerne støtte den sociale indsats, som ydes af bl.a. en lang række sociale fonde. Derfor vil regeringen foreslå, at ydelser fra sådanne fonde gøres skattefrie for modtageren af ydelsen.

Regeringen vil fortsat gøre en aktiv indsats og føre en offensiv politik for at forbedre miljøet.

I foråret vedtog Folketinget en handlingsplan, som skal sikre et levende hav og rent drikkevand i fremtiden. Den er ambitiøs, denne plan, men vi mener, den også er realistisk og nødvendig. Den forudsætter meget omfattende investeringer både i kommunerne og i erhvervslivet.

Det er regeringens principielle opfattelse, at det er forureneren, der skal betale. Men ingen kan være interesseret i, at sunde og levedygtige produktioner skal bukke under, fordi vi er nødt til hurtigt at gennemføre omfattende miljøinvesteringer. Det drejer sig om arbejdspladser. Det drejer sig om vores velstand. Derfor vil regeringen foreslå kompensationer for omfattende miljøudgifter både i landbruget og i virksomheder i byerhvervene, som bliver særlig hårdt belastet.

Vi agter at bruge de miljøpolitiske muligheder, der findes i EF-pakken. Vi vil presse på for at få de fælles miljøregler og arbejdsmiljøregler i EF op på det højeste mulige niveau. Danmark er på mange måder et foregangsland. Derfor kan vi få brug for at udnytte de nye muligheder for at fastsætte strengere miljøregler i Danmark – som f.eks. når det drejer sig om bilernes forurening.

Energiforsyningen til Danmark er inde i en god udvikling. Olie og naturgas fra Nordsøen dækker nu to tredjedele af vort samlede forbrug af olie og gas, og regeringen vil søge at fastholde den høje aktivitet i efterforskningen. Salget af naturgas har udviklet sig så positivt, at der snart skal tages stilling til yderligere tilførsler.

Både i undervisningen, forskningen og i kulturpolitikken har vi brug for at styrke vore rødder i dansk og europæisk kultur. Men samtidig skal vi have antennerne i orden, så vi kan opfange og nyttiggøre andre landes kulturelle og videnskabelige frembringelser.

Vi skal jo forberede os på, at vi er på vej ind i et helt nyt samfund med mange nye i præg. De sidste år i dette århundrede vil for alvor blive præget af, at det gamle industrisamfund aftager i betydning. Vi vil i stigende grad udnytte den nye informatik og højteknologi. Viden og kundskaber bliver mere afgørende. Dygtighed, fantasi og skaberevne vil træde i forgrunden. Forholdet mellem ledelse og medarbejdere vil i fremtiden blive langt mere præget af interessefællesskab og af samarbejde.

Det er vigtigt, at vi uddannelsesmæssigt og kulturelt forbereder os på at gå ind i dette nye samfund. Vi skal bane vejen for en kvalitativ forbedring af folkeskolen og indholdet i læreruddannelsen. Gymnasireformen skal følges op af en indholdsrevision for de enkelte fag.

Vi vil foreslå, at erhvervsuddannelserne [SIC] samles i en fælles lov, der skal sikre flere adgangsveje, øget fleksibilitet og mere indflydelse til de lokale parter på arbejdsmarkedet. Vi skal bruge efteruddannelse, fjernundervisning og selvundervisning til at sikre mere lige adgangsbetingelser, og der skal i højere grad lægges vægt på menneskers reelle kvalifikationer og på opblødning af stive båsesystemer.

Reformen af uddannelsesstøtten skal følges op af universitetsreformer, der sikrer overholdelsen af de normerede studietider og indfører nye, kortere universitetsuddannelser. Der vil i øvrigt også ske en samordning af universiteternes præsteuddannelse med uddannelsen på pastoralsemarium og præstehøjskole, og der skal gennemføres en efteruddannelse i de første år af præstegerningen.

Støtten til kulturlivet skal fortsat baseres på tilskud fra det offentlige. Men vi bør drage nytte af, at der i de seneste år fra erhvervslivets side har vist sig stigende interesse for at bidrage til kunst og kultur. Regeringen agter at stille forslag om, at man gennem skattereglerne letter mulighederne for at yde bidrag til kulturelle aktiviteter. Derigennem kan vi få et nyttigt supplement til de offentlige bevillinger.

Et hurtigtarbejdende udvalg vil nu se på kunstnernes sociale vilkår, specielt spørgsmålet vedrørende bistandshjælp, dagpenge og indtægtsløshedskasse. Endvidere undersøger regeringen for tiden mulighederne for en styrkelse af billedkunstnernes retlige og økonomiske stilling ved bl.a. indførelse af en billedafgift og et udstillingsvederlag.

Vi forbereder en revision af teaterlovgivningen med det formål at skabe grundlag for en fortsat udvikling af dansk teaterkunst og teaterkultur.

Vi ønsker, at der skal være mulighed for reklamefinansiering af lokal radio- og TV-virksomhed, og vi vil tage sagen op igen i dette folketingsår.

Regeringen vil i de kommende år støtte arbejdet med udvikling og fornyelse inden for idrætslivet, således at Danmark også i fremtiden sikres en aktiv og levende idrætskultur.

Oprettelsen af et særligt sundhedsministerium er udtryk for, at regeringen mener, der er behov for en stærk koordinerende indsats og en modernisering og effektivisering af hele vort sundhedssystem. Vi skal lægge øget vægt på det sundhedsbevarende og det sygdomsforebyggende arbejde. Vi skal skabe en bedre arbejdsdeling og et bedre samarbejde mellem sygehusvæsenet på den ene side og de praktiserende læger og speciallæger på den anden side. Vi skal bruge sygehusvæsenets kapacitet på den mest hensigtsmæssige måde, så vi kan få nedbragt ventetiderne.

Det er væsentligt at sikre et nuanceret boligudbud med variable boligstørrelser og boligmiljøer, som kan skabe gode vilkår for familiernes trivsel og for børnenes opvækst. Vi vil forstærke indsatsen for at løse de unges og de ældres boligbehov. Det gælder også for byfornyelsesindsatsen.

I det sociale arbejde skal vi fortsat stile efter varierede og smidige tilbud uden at lade os binde af eksisterende bæsesystemer. Det er ikke sundt for mennesker, hvis vi hjælper dem på en sådan måde, at de passivt bliver hængende i systemerne. Vi skal opmuntre og støtte og hjælpe dem til selv at arbejde aktivt med på at forebedre [SIC] deres egen situation.

Det har været et hovedsigte med »ældrepakken«. Den linje skal vi fortsætte, og vi skal overføre den også til andre områder. Vi skal bl.a. skabe bedre forhold for de pensionister, der er indstillet til eller som bor på plejehjem.

Regeringen mener, at der er behov for en handlingsplan til forbedring af børnenes situation. Det er først og fremmest hjemmenes ansvar at sørge for, at børnene får en god tilværelse. Det er da heldigvis sådan, at de allerfleste familier løser den opgave på en god måde. Men vi må også se i øjnene, at der er børn, som ikke har gode opvækstvilkår. Nogle af de ting, vi skal tage fat på, er udviklingen af daginstitutioner, pasning af syge børn og forebyggelse af, at børn må fjernes fra deres hjem.

Der findes stadig mennesker, der har behov for hjælp, men som ikke rigtig passer ind i vore mange systemer. Vi har som en første hjælp afsat nogle nye bevillinger til de frivillige hjælpeorganisationers arbejde. Men den afgørende indsats må bestå i, at vi målrettet hjælper de enkelte mennesker i gang med en mere aktiv tilværelse, hvor de opnår et fællesskab med andre. Det samme synspunkt skal vi anlægge over for de langtidsledige og de unge arbejdsløse.

Vi vil foreslå ændringer i loven om arbejdstilbud, så den i højere grad imødekommer behovene hos de forskellige grupper af langtidsledige. Vi vil foreslå en smidiggørelse af indsatsen for de unge arbejdsløse. Vi vil forbedre kvindernes muligheder for uddannelse. Vi vil satse på mere vejledning og information både over for kvinderne selv, over for arbejdsgiverne og over for organisationerne. Formålet er at få nedbrudt de kønsbarrierer, der desværre stadig findes mange af på arbejdsmarkedet.

Regeringen lægger vægt på, at Danmark overholder sine internationale og humanitære forpligtelser over for de flygtninge, vi modtager. Vi lægger samtidig vægt på, at der skal være balance mellem antallet af flygtninge og vore muligheder for at byde dem ordentlige vilkår. Den balance mener vi er nået med den flygtningelov, vi fik gennemført i Folketinget sidste år. En væsentlig del af

de problemer, vi har i dag, stammer fra det meget store antal flygtninge, vi modtog under den gamle flygtningelov. Der kan dog fortsat opstå problemer på grund af den meget vide adgang, flygtninge og indvandrere har til at hente slægtninge her til landet. Derfor mener regeringen, at vi må overveje ændringer på dette område.

Vi må stadig forstærke indsatsen imod den grove kriminalitet. Derfor vil regeringen foreslå skærpede straffe for grov vold. Vi vil styrke efterforskningens effektivitet, og vi vil gennem en større retsplejereform søge at nedbringe den tid, sagernes behandling tager ved domstolene.

Forholdet til Færøerne og Grønland udvikler sig fortsat godt og positivt.

Vi er nået så langt, at vi har forberedt Grønlandsministeriets nedlæggelse ved udgangen af 1988. På den baggrund fandt jeg det ikke hensigtsmæssigt at udpege en ny særskilt minister for Grønland. Den endelige afvikling vil herefter finde sted under Statsministeriets ledelse. Vi har samtidig besluttet, at spørgsmål om undergrunden, der varetages af Råstofforvaltningen, med det samme blev henlagt under energiministeren og det grønlandske sundhedsvæsen helt naturligt ført ind under sundhedsministerens ressort. Den øvrige afvikling og overdragelse til hjemmestyret vil finde sted som oprindeligt planlagt.

Verden er fortsat præget af spændingerne mellem Øst og Vest og mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene. Med udgangspunkt i vor nordiske og europæiske placering vil vi yde vort realistiske bidrag til at få disse spændinger formindsket. Regeringen vil såvel i NATO som i andre internationale

sammenhænge fortsat gøre en aktiv indsats for at fremme afspændingen mellem Øst og Vest.

Det er glædeligt, at USA og Sovjetunionen nu synes at stå foran indgåelse af en historisk aftale om total fjernelse af et helt våbensystem: mellemdistanceraketterne. Det kan blive optakten til en ny, mere stabil afspændingsfase mellem Øst og Vest, hvori også indgår forhandlinger om det konventionelle styrkeforhold og om kemiske våben.

Det er vigtigt, at vi i NATO står sammen for at kunne opnå en gensidig, afbalanceret og omfattende våbenreduktion. Sprækker i solidariteten fremmer ikke den ønskede udvikling. Derfor ønsker regeringen at sikre, at det danske forsvar sættes i stand til fortsat at leve op til vore allianceforpligtelser. Vort forsvar skal være dimensioneret sådan, at allierede forstærkningstilsagn til Danmark kan fastholdes og – om muligt – udbygges. Sigtet med regeringens forslag til en forsvarsordning for 1988-92 er, at forsvaret skal kunne opretholde sit nuværende styrkeniveau. Forslaget er bygget sådan op, at det sikrer, at der kan ske en genopretning på de områder, hvor forsvaret er mest nedslidt.

Der er indledt forhandlinger om en ramme for de kommende års udgifter til civilforsvar og til civilberedskab.

Ved opfølgingsmødet i Wien om sikkerhed og samarbejde i Europa vil Danmark gøre en indsats for, at afspændingen mellem øst og Vest også omfatter respekten for det enkelte menneskers rettigheder.

I Det Europæiske Politiske Samarbejde arbejder vi for en stærkere europæisk stemme i internationale spørgsmål.

Ikrafttrædelsen af Den Europæiske Fælles Akt giver EF bedre muligheder for at løse en række af de store problemer, som de vesteuropæiske industrilande står over for.

Det drejer sig først og fremmest om etablering af det indre marked. Europæisk industri må øge sin produktivitet og konkurrenceevne for at kunne hævde sig over for USA og Japan. Specielt på det område vil Danmark som brobygger i forhold til det øvrige Norden kunne medvirke til, at det indre marked kommer til at omfatte et endnu større område.

I de kommende måneder vil EFs finansieringsproblemer kræve en stor indsats. Den gældende finansieringsramme er fuldt opbrugt.

Regeringen vil deltage i forhandlingerne med den målsætning, at EF skal kunne fastholde de allerede opnåede resultater, herunder den fælles landbrugspolitik. Samtidig må samarbejdet udbygges på andre områder, som EF-pakken har opprioriteret. Det gælder bl.a. forskning og teknologi, industripolitik, miljø- og arbejdsmiljøpolitik samt større solidaritet med de dårligst stillede lande. Det kan ikke gennemføres uden en forøgelse af EFs finansieringsramme, men tillige må der være en bedre styring og kontrol med EF-budgettets udgiftsside.

Danmark kan kun løse sine økonomiske balanceproblemer inden for rammerne af et effektivt og dynamisk europæisk fællesskab, der på ny sætter gang i den økonomiske og teknologiske udvikling i Vesteuropa.

Folketinget har sandelig store opgaver foran sig.

Den sammensætning, vælgerne gav Folketinget den 8. september, gør det ikke så let at løse disse opgaver.

Men det gør ikke vort ansvar mindre.

Tværtimod.

Det pålægger os – hvert enkelt medlem og hvert enkelt parti – et stort ansvar for at medvirke til, at Folketinget kan fungere arbejdsdygtigt.

Det er regeringens håb, at et flertal her i Tinget vil erkende, at det ikke er politisk ustabilitet og hurtigt efter hinanden følgende valg, der er brug for netop nu.

Vi må kunne bruge de kommende år til at gennemføre en midtsamlende politik, som gør Danmark til et endnu bedre og finere samfund.

Må jeg slutte med at foreslå, at vi udbringer et leve for Danmark.

Danmark leve!

(Statsministerens opfordring besvaredes med et trefoldigt hurra).

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Det Konservative Folkeparti, Folketingstale, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-schlueters-aabningstale-1987>